

Lezing

MENS, HERSTEL DE AARDE

Amsterdam, 11 november 1983

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Zohra Noach

Lezing door Zohra Noach: Amsterdam, 11 november 1983

MENS, HERSTEL DE AARDE

Goedenavond dames en heren.

Zoals u zojuist gehoord heeft, zingt Antoine over de mens die verstopt zit in zichzelf, die vastgehouden is in zichzelf achter de tralies van de façade, die hij zichzelf heeft opgericht, levens lang.

De bevrijding van deze mens kan alleen een werkelijke werkelijkheid worden wanneer dit gebeurt vanuit zijn eigen innerlijk besef van zijn eigen religiositeit. Daarmee wordt niet bedoeld het behoren tot een kerk, een genootschap, religie of een geestelijke stroming, maar zijn eigen onverwoestbare, universele ik. Het Ik dat de eeuwen heeft doorstaan van leven tot leven om uiteindelijk te kunnen komen tot een werkelijke bevrijding vanuit de ziel.

De ziel van de mens die eeuwen lang onbewust van zijn denkvermogen - de uitzonderingen niet te na gesproken - heeft geëxisteerd.

In deze tijd, in deze vernieuwende tijd is het moment aangebroken, dat de mens een grote totaliteit gaat worden: zijn mentale gebieden, zijn denkkraft, zijn ziel, zijn hart, zijn werkelijk gevoel, niet meer gebonden, verslaafd aan zijn troebele emoties. Zodanig vrij dat hij door het troebele van zijn emoties kan gaan, met het weten in zichzelf dat hij een wezen is, een geest Gods, groot, machtig, in licht, met het weten dat hij alles wat hem of haar gebeurt, iedere pijn, iedere wanhoop, iedere ziekte, iedere kwaal, werkelijk met zijn diepste ik kan overwinnen in de geest. Wanneer deze overwinning in de geest groot genoeg is, zal deze overwinning zich mededelen aan het fysieke lichaam.

Hiermede wil ik natuurlijk niet zeggen dat ieder mens zichzelf zodanig kan genezen, dat de medische wetenschap naar huis kan gaan. Hiermede wil ik zeggen dat alle pijn, iedere ziekte, alle wanhoop, alle negativiteit bestaat uit trillingen die in de kosmos om ons heen bestaan, aanwezig zijn, en die wij, allen, geen mens uitgezonderd, in onszelf meedragen.

Hiermee wil ik zeggen dat wij die trillingen oproepen die wij nodig hebben om, van leven tot leven, ons te bevrijden van de negatieve uitwerking van onze eigen aspecten, van onze eigen overheersende trillingen, die wij hebben opgeslagen in ons onderbewustzijn.

Vele, vele lezingen heb ik gehouden, ik denk wel tachtig of honderd, overal in Nederland, in België, steeds hamerend op dit individuele bewustzijn, steeds de mensen aanreikend:

mens wordt wakker en herken in jezelf toch je eigen licht, je eigen wezen, je grootsheid in jezelf.

Nu werd mij gezegd: ga rond en wek op, en wek op tot de verbinding van deze individuele zijns, van deze onvernietigbare, unieke zijns die wij zijn. Het verbinden hiervan kan alleen gebeuren vanuit een macht in je zelf, vanuit een kracht in je zelf, vanuit een werkelijk religieus besef in je zelf, dat wanneer je in je zelf bent die geest Gods, wanneer je in je zelf hebt dat licht, dat onvernietigbare, universele zijn, dat je dit kunt en moet herkennen in die ander naast je. Dit is de enige basis om tot een werkelijke vrede te kunnen komen, tot een herstel van deze wereld.

Want wanneer wij dit niet vanuit dit besef doen dan zullen die trillingen van goodwill, die trillingen van willen veranderen, die wij, vooral in dit land, naar voren brengen, uiten, in de stof blijven hangen. Deze trillingen zullen de materie niet werkelijk veranderen, gedeeltelijk veranderen. Ze zullen flitsen van bewustzijn teweeg brengen, niet groot genoeg. Pas wanneer het gebeurt vanuit die innerlijke drang, dat innerlijke weten: mens jij daarnaast mij, jij bent net als ik, jij bent datgene wat wij God noemen en dat is niet de man met de baard, dat is de Algeest, dat is het kosmisch vuur, dat is onze oorsprong en onze bestemming, wanneer wij kunnen kijken naar die ander naast ons: mens, jij bent het ook, je bent net als ik, je bent gelijk, wij zijn gelijk, daarin, dan zal dit bewustzijn zo diep, zo werkelijk worden, dat wij geen wreedheden meer kunnen begaan. Dan moeten wij niet vanuit onze eigen angst dat wij onszelf niet kunnen bevestigen, die ander zo nodig overheersen. Dan hoeven wij niet te kwetsen, die ander pijnigen. Dan kunnen wij in vertrouwen onze hand uitsteken.

U zult zeggen: ben je nou zo naïef dat je dit gelooft.

Ik zeg u dat dit geen naïviteit is. Dit is wat mij werd aangereikt en wat ik innerlijk tot in mijn diepste gevoel voel. Dit is de enige kans op herstel van deze aarde, op werkelijk herstel. Op een hoger niveau dan alleen in de stof, want die stof moet doorgloeid raken door geest, die stof moet tot een zo groot licht gebracht worden, dat die stof zich gaat vergeestelijken. Dat betekent dat het niet weer neerslaat door emoties, door angsten, door alles wat de mens beheerst, dat het een zo hoog niveau gaat krijgen, dat het stabiel kan blijven.

We zijn in de afgelopen eeuwen, duizenden jaren, afhankelijk geweest, van leiders, van godsdiensten, van religies, van stromingen, van machtswellustelingen, stoffelijk en geestelijk. In dit Aquariustijdperk, het tijdperk van de verlichting, van de geest, wordt de mens bewust van zijn kracht die hij heeft als geest die hij is. Dit bewustzijn geeft ook excessen.

Men kan naar de ene kant vallen of naar de andere kant. Men kan vanuit dit begrip zichzelf zodanig willen bevestigen dat men de ander wil overheersen, zichzelf aan de ander opdringen. Deze excessen zijn in wezen zwarte magie, want zij beperken de vrijheid van geest van de ander.

In deze stad, waar vele goeroes, meesters, leiders van verschillende stromingen, religies, zijn, moet ik u vanuit mijn diepste weten waarschuwen. Wanneer u niet uzelf kunt herkennen in hetgeen u wordt geboden, wanneer vanuit hetgeen u wordt geboden een bepaalde afhankelijkheid van u wordt gevraagd, wanneer door degene die u iets aanreikt een afhankelijkheid wordt gevraagd, wees dan op uw hoede. Want zij tast uw eigen vrijheid van geest aan, uw heilige, onvervreembare, unieke zijn.

De hulpverlener die de ander hulp verleent vanuit de afhankelijkheidsrelatie, vanuit de angst zichzelf anders niet te kunnen bevestigen, doet in wezen zwarte magie. Kijk en luister slechts naar diegene die vanuit een innerlijke verbondenheid met alles wat leeft, met ieder ander mens, u de hand reikt, kijk en luister dan naar wat dat in uzelf doet natrillen, wat het in uzelf opwekt, of u zichzelf daarin kunt herkennen.

De totale verlichting van ons mensen kan nog honderden jaren duren. Maar wanneer wij niet nu de stappen gaan ondernemen om tot die verlichting te kunnen komen, zal deze verlichting ons, in gradaties van niveau, voorbij gaan. Met alle verschrikkelijke gevolgen van dien. Want de verlichting van de mens houdt in dat de liefde werkelijkheid kan worden. En dat betekent: zichzelf in volle waardigheid en respect in liefde accepteren, opdat je vanuit dit eigen respect, deze eigen waardigheid, die ander tot zijn recht durft te laten komen. Pas wanneer deze trilling van menselijke liefde tussen de mensen gaat trillen, kan er een verandering komen in datgene wat wij nu onze wereld noemen. Want deze, onze, wereld is maar een afspiegeling van datgene wat de werkelijke wereld is.

Toen wij als mensen de gang der mensheid verkozen en ons losmaakten vanuit de hemelen, hebben wij bewust gekozen, opdat wij bewust zouden kunnen worden van goed en kwaad. Die gang is eindeloos geweest. Met zoveel pijn, zoveel bloed, zoveel lijden. We hebben daarvan geleerd, want wij moesten daarvan leren, het was ons bestaansrecht, om daar vandaan onze ervaringen te kunnen verkrijgen. Mij werd gezegd, vanuit de Meesters van de Geestelijke Hiërarchie, dat in dit tijdperk de mens niet verder hoeft te gaan op deze manier, in dit lijden, in dit geweld, in de eindeloze stromen van bloed en tranen.

In de mens kan nu een werkelijk begrip gaan ontstaan van liefde, van broederschap. Dit begrip is slechts te dragen vanuit die diepe, innerlijke religiositeit, die nergens aan gebonden hoeft te zijn; het mag wel, maar het hoeft niet. Want in ieder mens is aanwezig wat hier in deze prachtige kerk staat: een werkelijk universeel godsbegrip, een werkelijke bron van creativiteit. Die oorsprong, waar wij vandaan komen, waar alles is, waar alles geweten is, is in ons aanwezig. In gradaties van niveaus van bewustzijn in ieder mens aanwezig.

In deze tijd nu er vele meesters vanuit het oosten naar het westen zijn gekomen om de westerse mens te openen, in zichzelf zijn schatkamer te doen ontdekken, is het ook de tijd om kritisch en bewust van uw eigen onafhankelijkheid, bewust van uw eigen schatkamer, die sleutel niet aan een ander te geven; die sleutel in uw eigen hand te houden en uw eigen schatkamer te openen.

Uw schatten zijn legio.

Als u eens wist wat wij vanuit onze kleine menselijkheid kunnen ervaren in een zo grote grootsheid, in een zo onbeperkt zijn, bereikbaar voor ieder van u, absoluut bereikbaar voor ieder van u. Dit weten, deze schatkamer, dit zijn, dit universele zijn, geeft een mens een zo innerlijke kracht, een zo groot besef: ik ben niet alleen maar die kleine mens die zoveel moeilijkheden heeft, die zo moet lijden, die gewantrouwd wordt, die niet geaccepteerd wordt; dat is een stuk van mij. Ik ben oneindig, ik ben groot.

Stelt u zich toch eens voor dat vele, vele mensen vanuit dit begrip zich gaan herkennen in die ander en willen samendoen met die ander. Alles wat nu gedaan wordt, de stakingen, de acties, dat is goed. Want het roept de mens wakker. Maar het is niet voldoende. Het is absoluut niet voldoende, het is maar een eerste stap. Ik roep u echt niet op tot revolutie hoor, maar ik roep u wel op om alles wat er gedaan wordt, alles wat u wilt gaan doen om tot vrede te kunnen komen, in uw eigen hart te toetsen of dit waarachtig is en of het niet een uzelf willen bevestigen is, een terreur. Ik heb meegelopen in de vredesdemonstratie en ik zal weer gaan en steeds weer gaan. Ik zal naast mijn kinderen staan wanneer zij zullen demonstreren, wanneer zij de plaatsing van de raketten zullen willen tegenhouden. Ik kan misschien niet meer doen, maar ik kan wel steeds maar rond gaan tot ik er bij neerval, om in de mensen toch in Godsnaam wakker te maken: besef toch wat je doet en waar je bent. Begrijp dat wij al die maatschappelijke structuren waar wij aan geconditioneerd zijn, waar wij aan verslaafd zijn, waar wij door beheerst worden, alleen kunnen veranderen wanneer daar een waarachtig, innerlijk besef achter staat, dat zo de ene mens de andere niet mag, niet kan overheersen.

Begrijp dat wij niet aan fanatici ten onder mogen gaan.
Begrijp dat wij ons hoogste goed hebben: de vrijheid van geest in onszelf.
Hoe wij dit moeten gaan doen, is iets waar de stichting Zorg Bewust voor het Leven, die bestaat uit enkele mensen, mee bezig is. U kunt er geen lid van worden, dus wees niet bang dat wij zieltjes gaan winnen. Deze eenvoudige stichting wil praten met mensen die deze visie in zichzelf voelen. De visie van: Ik, universele ik, God in mij, man wel met baard of zonder baard, vrouw, vuur, herken in die ander hetzelfde. Vanuit dit herkennen zal ik nooit de ander meer willen overheersen, maar ook niet overheerst willen worden.
Het is mij niet duidelijk wat de Meester Morya, die mij hiertoe heeft geadviseerd, hiertoe heeft begeleid, bedoelt wanneer hij zegt:
"Ga rond en wek op en bundel de krachten".

Aan de ene kant is het mij natuurlijk wel duidelijk, maar aan de andere kant denk ik: daar ben ik te klein voor; wat kan ik daar tegen doen. Ik kan alleen maar spreken, trachten mensen te helpen, trachten te genezen. Soms lukt het goed, soms minder goed. Maar wat kan ik daar nou aan doen? Niets.
Ik kan alleen het eigen zijn aan u aanreiken, aan u aanbieden en u vragen: Verbind u, wil u verbinden vanuit uw eigen zijn, met dit werk.
Laten wij - ik weet niet hoe, ik geloof niet dat ik daar geschikt voor ben, maar misschien zijn er onder u mensen die dat wel zijn - een zodanige verbinding komen over het hele land, want ik spreek overal, dat er een mensheid gaat ontstaan, althans een gedeelte van de mensheid in dit land, die werkelijk overtuigd is: wij moeten anders, wij kunnen anders.

Ik heb jaren geleden Benjamin Creme ontmoet in Kortrijk. Ik heb met hem samen op een podium gezeten - het is een zeer integer mens - en ik heb zijn boodschap gehoord. Ik heb gezien dat hij belicht werd door hogere energieën. Alles is waarachtigheid in wat hij zegt. Ik heb ook gezien dat, zoals bij ieder medium, ook bij mij, het kanaal van het medium de kleur is waarmee de inspiratie naar buiten komt.
En er is mij gezegd dat er ook nu mensen zullen zijn die de Christuskracht zodanig in zich dragen, dat zij herkend zullen worden door hun medemensen als drager van deze Christuskracht. Maar er werd mij ook gezegd dat de Maitreya in óns aanwezig is, en pas tot uiting en tot uitdrukking kan komen wanneer wij dit erkennen in onszelf en in die ander.
Wij vormen die Maitreya die macht die de economie kan veranderen, die de vrede kan brengen, die de gelijkgerechtigdheid kan brengen, die het racisme kan tegengaan.

De Maitreya is nedergedaald opdat de mensheid door zijn aanwezigheid, door zijn trillingen zodanig geïnspireerd zal worden, dat hij zich in ieder van ons tot werkelijkheid kan maken.

Pas dan, werd mij gezegd, pas dan zal er een mens opstaan, die deze Maitreya kracht zo groot en zo intens in zich draagt dat hij onmiddellijk herkend zal worden. Maar deze mens zal niet de overheerser zijn, zal niet de macht zijn. Want dan zouden wij wederom afhankelijk worden en onze verantwoordelijkheid wederom afschuiven, op de schouders van hem leggen, die deze Christuskracht zo duidelijk zal uitstralen.

Dat tijdperk zijn wij voorbij. Wij zijn nu zover dat wij de verantwoordelijkheid voor onszelf, onze daden, onze gedachten, op ons kunnen nemen. Onze daden, die afhankelijk zijn van onze gedachten; onze handelingen die afhankelijk zijn van onze emoties, van onze troebelen die wij uitstralen, die zich conformeren met andere troebelen, met andere negatieve trillingen.

Hoe verantwoordelijk zijn wij voor datgene wat wij denken, voor datgene wat wij doen, voor dat wat wij zeggen. Als u eens wist hoe eng, hoe griezelig het eruit ziet als een mens iets heel lelijks denkt, iets heel negatiefs. Dan is dat een enge astrale vormgeving, die helderzienden kunnen zien. Maar over enige tijd, misschien tien jaar, vijftig jaar, zal ieder mens dat kunnen zien. Want de bewustzijns gaan nu veranderen door het inzicht dat gaat komen, door het begrip: zo moet het niet langer.

Vanuit die stof, vanuit die zwarte, zware stof, de pijn en de wanhoop begint nu toch te komen: ik wil zo niet langer, ik kan zo niet langer. Vanuit dit begrip kan de liefde groeien; de trilling van de liefde is zo groot, dat zij het hele universum in zich heeft, de hele kosmos en God in zich heeft.

Deze trilling, deze inzichten, kunnen de mensen openen, zodanig openen, dat zij hun fijnere zintuigen kunnen gaan ontwikkelen. Dat betekent wederom een nieuwe stap in de ontwikkeling der mensheid, maar ook een redding in tijden die gaan komen. U ziet dat de bescherming vanuit de hemelen, vanuit de oudste broeders van de mensheid, zoals mij werd gezegd, zodanig is, dat de mens niet vernietigd hoeft te worden. Maar de mate waarin en waarop is van hem en haar zelf afhankelijk.

In het Instituut dat ik heb opgericht wordt veel gewerkt met het ontwikkelen van deze fijnere zintuigen van de mens, met het tot begrip, tot inzicht brengen in de mens zelf, dat hij dat wezen is dat ik heb beschreven.

Het is niet genoeg, het is maar een druppel op de gloeiende plaat. En u zult zeggen: het is ook vanuit een bepaalde hoek; een bepaalde lering misschien. Maar het laat wel ruimte.

U hoeft niet in een bepaalde lering terecht te komen, u hoeft niet naar een bepaald instituut te gaan; u hoeft alleen uw hart open te zetten. U hoeft alleen uzelf niet in uw totaliteit te laten vangen, gevangen laten zetten in uw mentale energie, in uw denkpatronen, in uw cultuurpatroon, in uw achtergrondpatroon. U hoeft alleen in uzelf alles wat u tot nu toe heeft vastgebonden te willen doorbreken, en in te zien dat alles wat is geweest en wat u gevormd heeft, nodig was, noodzakelijk was om te kunnen groeien, om in uzelf tot een begrip te kunnen komen wie u dan bent.

Evolutie gaat verder en evolutie, geestelijke evolutie van de mens gaat nog verder, is sprankelend en brengt hem meer en brengt begrip dat hij klimt, opklimt door die zeven gebieden van zijn aura heen, terug naar daar waar hij vandaan kwam.

Deze aura van de mens houdt in: de stof, de materie waarin hij zit, waarin hij gevangen is; zijn etherisch lichaam, de blauwdruk van zijn stof: zijn emotionele lichaam, zijn emotionele gebied, daar waar zijn emoties overheersen en hem dwingen tot die aspecten die hij misschien in zijn hart niet zou willen, en waaraan hij zich niet kan ontworstelen; zijn mentale gebied, zijn gedachtenpatronen, zijn achtergronden, zijn milieu, zijn conditioneringen, alles wat hij heeft geleerd, een web, een web waarin hij is gevangen. Er is nog meer. En begrijp mij goed, niet dat het niet goed is dat u deze gebieden heeft en dat u daar doorheen gaat, maar nergens mag u gevangen worden, nergens mag u blijven zitten, erin vast blijven zitten.

Verder, steeds verder gaat de weg van de mensheid. Zover, dat u kunt komen in het hogere astrale gebied; zover, dat u kunt komen in de spirituele gebieden, in de werkelijke spiritualiteit, daar waar in uzelf, in uw werkelijk Zijn bent. In de loop der eeuwen, en in de vele levens heeft de ziel, komend vanuit deze spirituele gebieden, zich steeds verdichtend naar de stof toe, geleden onder de misvormingen die hem in de stof werden aangedaan, die hem in zijn emotionele gebied werd aangedaan, die hem in zijn mentale gebied werd aangedaan. Deze ziel, deze heilige onvergankelijke ziel kon zich niet bevrijden dan alleen door lijden, eeuwigdurend lijden, omdat hij zich niet bewust was dat een hogere geest, een ziel, en een lichaam was, een drie-eenheid in hemzelf.

Nu hebben we zoveel geleerd. We zijn wakker geworden, we hebben aan nieuwe leringen geroken, aan esoterische leringen uit andere landen. We zien nu dat de basis van iedere religie, de basis van alle godsdiensten gelijk is. Deze basis bestaat uit een absolute Geest Gods, aanwezig in al het geschapene, hij bestaat uit het weten van de zeven gebieden, de zeven hemelen.

Hij bestaat uit het weten dat deze zeven gebieden in de mens zelf aanwezig zijn; deze punten van vuur, deze chakra's.

In de Middeleeuwen beschreef Theresa van Ávila al in haar innerlijke burcht, hoeveel compartimenten de ziel had; zeven compartimenten. Wij zijn daar aan voorbij gegaan, het was mooi, er is niet zo heel veel over doorgeschreven, er zijn niet veel leringen over geweest. En nu komt hetzelfde uit het oosten. Nu, nu kunnen wij dan de synthese gaan maken, de verbinding gaan maken tussen Oost en West. Nu kunnen wij zien dat noch in de oosterse, noch in de westerse mens iets anders zit dan de mens zelf. Nu zien wij dat door de verkeerd begrepen esoterische leringen, door bepaalde cultuurpatronen, minderheidsgroepen - vooral vrouwen, de vrouw - als zielloos werden beschouwd. De vrouw bestond niet voor de man.

Symbolisch vertegenwoordigt in de mystiek de man de geestkracht en de vrouw de ziel. De ziel is het vrouwelijke aspect van de mens, de ziel werd niet erkend, in de vrouw, in de stof, werd deze ziel niet gezien. In alle vrouwenbewegingen van nu komt het aspect naar voren dat die vrouw zichzelf wil bevestigen, zichzelf wil bevestigen als vrouw, als ziel, en niet als spiegelbeeld van de man.

Ik wil de vrouwen toeroepen: vrouwen van nu, levend in dit Aquariustijdperk: Word je bewust van je grote verantwoordelijkheid, word je bewust dat je de ziel bent, dat je het gevoel bent, het geweten, het innerlijk weten. Je kunt een bron van inspiratie zijn. Wanneer je eeuwenlang hebt gevochten voor je vrijheid, wanneer je eeuwenlang onderdrukt bent geweest door de mannelijke geest, besef dan dat je dit aan jezelf te wijten hebt gehad. Want je hebt die trillingen uitgezonden, die afhankelijkheid uitgezonden, emotioneel, stoffelijk. Daardoor moest de geestkracht van de man zich tot macht verheffen, tot zulke excessen komen, dat in de vrouw werkelijk onafhankelijkheid, losmaken wakker werd. Besef dan, dat je, man en vrouw samen, die mens bent. Besef dat je als vrouw, vanuit je vrouwelijkheid je mannelijke geestkracht hebt, besef dat je als man vanuit je mannelijke geestkracht die ziel hebt, dat ziele aspect, dat vrouw zijn in jezelf.

Ik denk dat ik zo nog enkele uren zou kunnen doorgaan. Dat zal ik u besparen. Waar ik nog wel over wil spreken is dat de Geestelijke Hiërarchie zich bekend wil maken. Daar is zij al jaren mee bezig. De tijd was niet rijp dat dit werkelijk overal kon doordringen. Maar nu zien wij in verschillende landen, in verschillende steden, mensen, vaak vrouwen, deze Geestelijke Hiërarchie, deze geestkracht tot werkelijkheid maken. Waarom juist vrouwen?

Omdat zij, de vrouw - vanuit haar eeuwenlange afhankelijke positie, gebonden aan de geestkracht, de manlijkheid dus van de man - zich nu moet conformeren, nu moet samengaan met deze geestkracht, vanuit haar ziel in de volle onafhankelijkheid, in volle vrijheid van geest.

Aan de voeten van de man ligt zijn ziel die hem smeekt: erken mij toch in jezelf; ik ben het vrouwelijk aspect in jou, ik ben het hart in jou zelf, het hart dat jou kan voeren tot werkelijke liefde, zonder dat je die mannelijke macht als overheersing hoeft te gebruiken.

Vrouw, nu ontwakend door je eindelijk ontdekte geestkracht, je manlijke geestkracht, ga in Gods naam niet vanuit de macht met deze manlijke geestkracht om, maar transformeer deze tot waarachtige liefde, tot bescherming bieden aan het leven. Vecht vanuit je vrouwelijke zijn voor het leven.

Laten wij dan samen, man en vrouw, mens, alle kleuren van de regenboog, naast elkaar staan. Ik zal u enkele kleuren beschrijven die ik bezit. Ik heb een Chinese betovergrootmoeder, dat was dus geel, ik heb een Indonesische overgrootmoeder, dat is bruin, ik heb Joods-Russische voorouders. Wat voor kleur hebben die? Ik denk gewoon Europees. En ik heb Nederlands bloed. Deze mengeling, in werkelijke verbondenheid wens ik u toe.

En ik zou u nu willen vragen, indien u wilt, met mij mee te gaan in een meditatie. Wanneer u dit niet wilt hoeft het niet. U kunt zich afsluiten, uw armen en benen kruisen, een muur tussen u en mij optrekken. Daar kan, ga ik niet doorheen. Wanneer u het wel wilt, legt u uw handen open in uw schoot, uw voeten naast elkaar. En probeer vanuit uw eigen innerlijke verbondenheid met uw hogere zelf, met uw werkelijk universele Zijn tot een contact te komen in uzelf. Ik ben alleen maar een begeleider. Ik vraag u dan om met mij mee te gaan naar het licht, naar de sfeer waar wij zijn als vonkjes van licht, samenbundelend tot één grote straal, uiteen vallend als myriaden lichtvonkjes, gaand door de sferen, komend tot in de stof, nestelend in de stof, en weer terugkerend naar de sferen. Ga met mij mee naar deze sfeer van licht en voel u daar verbonden met allen om u heen. Ervaar in uzelf hoe u een vonkje licht bent, door de sferen heen neergedaald in de stof. Nu verlangend, terugkerend naar de bron. En iedere dag in uw eigen omgeving, kunt u enkele minuten slechts in uzelf terugkeren tot uw eigen bron. En zie dan hoe op de weg naar het licht u achter u laat: uw pijn, uw eenzaamheid, uw wantrouwen, uw agressie, uw verdriet. En zie dan dat het allemaal hoort bij de stof die u ook bent, maar dat er in u is een kracht, een innerlijke kracht die u steeds verder brengt naar het licht. En u komt in de sfeer waar het licht zacht, stralend, warm en teder is.

En in deze sfeer voelt u zich naakt, rustig, ontspannen, geliefd, liefhebbend. En in de stilte van uw hart hoort u een stem: herstel in u aarde, herstel in u sferen, de kracht van de liefde, herstel de naam van degene die eens de mensheid gaf de verlossing door de liefde. Herstel het licht op aarde, opdat de aarde niet vernietigd zal worden. Verbindt u met Mij, Ik die Ben en eeuwig zal zijn. Ik die Ben in uw eigen innerlijk, Ik die altijd zal zijn het Licht in uzelf.

Voel vanuit deze sferen de liefde, de geborgenheid, de kracht om weer terug te kunnen gaan naar de stof.

Voel deze liefdevolle energie en verbindt u met deze energie.

U voelt u bevrijd, los en u heeft weer nieuwe kracht opgedaan om terug te kunnen keren in de stof naar uw eigen omgeving, naar uw lichaam op deze stoel, naar uw leven van alle dag. Zo keer dan terug en kom met mij weer terug in uw lichaam op deze stoel.

Tracht iedere dag enkele minuten uzelf in de stilte van uw eigen Zijn open te stellen voor het licht. Daar uw kracht uit puttend, uw vreugde uit puttend, daar uw eigen verlichting vandaan krijgend.

Dank u wel.

Antoine: Voordat het pauze is, zingen wij nog een lied: "The house with the seven lights", een lied waar de hele lezing over ging. Ik ben een huis met zeven kamers en ik ben het zelf, ik ben zelf diegene die bepaalt of die kamers verlicht zijn of dat ze duister zijn. Ik ben een toren met zeven brandende vuren. En ik zelf ben degene die die vuren brandende houdt.

Antoine: In de natuur ervaar ik de eenheid met de Algeest, ik ontdek mijzelf als een onderdeel van het grote geheel: "Spirits of nature".

Vraag: Wat zegt Morya, wat de naam van God is in het Engels?

Zohra: "The Lord whose name is the Universe. I am the Lord, I am the truth, I am the Holy Spirit of everything, I am the Holy Ghost into the human being. I Am, I Am."

Vraag: Wat is de naam van het innerlijk bestuur van de wereld in het Engels?

Zohra: "The university of Holy Spirits whose name is the Lord, The Only One. I Am, I Am."

Vraag: Het gaat aan mij voorbij wat nu gebeurt. Dit is een reactie, geen vraag direct.

Zohra: Ik zal het uitleggen. Wat ik voel is een soort inkrimpen naar een punt binnenin, waarin ik licht ervaar, alsof dat uit de diepte komt, iets komt wat ik niet denk - ik denk niet op zo'n moment - het komt. Wanneer ik spreek - nu denk ik wel om het uit te leggen - wanneer ik spreek, denk ik achteraf. Ik spreek eerst en denk daarna. Wanneer er leringen door komen, gebeurt het ondanks mijzelf. Is dat zo genoeg?

Vraag: Ik kan de vraag niet zo goed formuleren, maar ik heb het gevoel dat zich dan iets afspeelt, ook bij degene die de vraag stelt, wat iets inhoudelijks heeft. Juist het inhoudelijke gaat aan mij voorbij.

Zohra: In Amerika ontvangt "The Summit Lighthouse" deze Ascended Masters ook, daar is een zieneres die deze Meesters ook doorkrijgt. Mij is gezegd dat zij een hoge geest is. Overal over de wereld worden hoge geesten die geïncarneerd zijn door de Meesters van Liefde en Wijsheid, de Geestelijke Hiërarchie, begeleid, opdat zij kunnen getuigen van deze Geestelijke Hiërarchie.

Dat gebeurt dus overal. Niemand heeft de Geestelijke Hiërarchie 'in pacht', niemand heeft bepaalde meesters tot zijn bezit of haar bezit. Zij verschijnen overal, ook in Japan. In het Japans heeft een eenvoudige vrouw, wederom een vrouw, deze meesters ontvangen, deze leringen uitgedragen. Daar zijn filosofen bezig deze leringen bepaalde vormgeving te geven. In Indonesia is ook iets dergelijks aan de gang, misschien heeft u wel van Pad Subud gehoord. Op de Filipijnen is dit bezig. Overal. Over China en Rusland heb ik nog niet gehoord. Misschien komt dat nog.

Karel: Misschien mag ik proberen de verbinding te leggen met de traditie, met wat ons altijd geleerd is; hetzij in het Christendom, hetzij in andere godsdiensten. Er zijn altijd tussentrappen geweest tussen de mens hier op aarde en de geestelijke wezens, hetzij overlevenden, heiligen, hetzij engelen, mede scheppende machten. In de bijbel vind je dat bijvoorbeeld terug in de Apocalyps, waar beschreven wordt: degene die op de troon zit, wiens naam niet

genoemd wordt en het lam als geslacht daarvoor staande, dat is de Christus, en de vierentwintig oudsten daar rond omheen. Binnen christelijke theologieën zijn visioenen nooit onderwerp van studie geworden. Dat komt op andere manieren ook terug.

Er moet iets van een gemeenschap van heiligen zijn, er moet iets van een grotere dimensie zijn die het mensdom, door de loop van de hele geschiedenis heen en bij uitstek in deze tijd, terzijde staat om richting te vinden in zijn verdere loop en vooral in de snelle ontwikkeling die wij doormaken. Nu begint dat een nieuwe naam te krijgen door de geïnspireerde personen waar Zohra over sprak, zodat we dat gaan herkennen over alle godsdiensten heen.

Welke naam dat dan ook heeft of welke namen aan de personen ook gegeven worden: de Meesters van Liefde en Wijsheid, de Hemelse Hiërarchie, de Meester Morya, de Meester Koot Hoomi en zo vele met name genoemde Meesters. Het is als het ware zicht krijgen vanuit die meer vage aanduiding en meer vage beleving, die er tot nu toe altijd was. Ik denk dat dat heet: het in verschijning treden van de Meesters van Liefde en Wijsheid.

Ted: Ik zou het nog aan kunnen vullen met het Oude Testament. Ook daarin komen veel mediamieke mensen voor die profeten genoemd worden.

Zij beschikten duidelijk over mediamieke gaven.

Zij gaven van daaruit als het ware berichten door.

Vraag: Ik wilde aan Zohra vragen hoe zij tegenover de verschijningen van Maria, de moeder van Jezus, staat. Moet je haar verschijningen of visioenen in dat zelfde licht zien?

Zohra: De maagd Maria was in haar leven onbewust van haar eigen hoogheid. Zij was vanuit haar zuiverheid en onbewuste hoogheid als het ware gemaakt om de ontvangenis te kunnen zijn. Zij is in de loop der eeuwen vaker geïncarneerd; zo werd mij gezegd. Zij heeft ook in haar wezen haar aspecten moeten vervolmaken, want in dat leven als Maria heeft zij een bepaald deel, een bepaald aspect van haar zijn tot werkelijkheid gebracht. Haar trillingen waren van een zo hoog niveau, dat zij zich kon manifesteren daar waar het nodig geacht werd vanuit de Geestelijke Hiërarchie, de machten en de krachten om de troon, om in de mensheid de aandacht te vestigen op de liefde, de zuiverheid, het mededogen, waar zij dus voor staat.

Deze Maria-energie wordt vooral nu, in deze tijd, door de vrouw gevoeld. Deze Maria-energie kan in de vrouw tot werkelijkheid maken mededogen, zuiverheid en - vanuit de diepste verbinding van geest en ziel - werkelijke

transformatie van negatieve trillingen die in de mensheid, in de ziel, in het onderbewustzijn aanwezig zijn. Deze Maria-energie is blauw, is lichtblauw, is opheffend, is zuiverend, is integrerend, is vol erbarming. Ik hoop dat zij veel en vaak herkend zal worden in de trillingen die mensen uitstralen, niet alleen in vrouwen, ook in mannen. Alsjeblieft.

Vraag: Ik wilde iets vragen aan Zohra. Ik heb veel moeite om de Hemelse Hiërarchie te begrijpen. Waarom zijn die geesten niet gelijk? Zij hebben de wijsheid. Zijn ze niet gelijk? Is daar een Hiërarchie in? Hoe kan dat?

Zohra: Toen uit de Bron van licht de vonken zich afscheidde, waren er vonken die dicht bij die Bron, dieper in die Bron verankerd lagen dan anderen, andere vonken. Maar ook deze vonken moesten de gang der vervolmaking maken. Dus zij hadden gelijke berechtiging zoals alle andere vonken. Maar zij hadden dat niveau, die trilling, die maakte dat zij de machten en de krachten om de troon konden worden. In onze oude kerkboekjes staat dat zelfs. U moet dat niet zien als een autocratisch, opleggend meesterschap. Nee. Hun meesterschap, hun hiërarchie-zijn is dienaarschap, is broederschap. Het is een zo groot dienaarschap, dat zij vanuit hun dienaarschap Meester zijn. Dan is die geestelijke Hiërarchie voor ons al niet meer: de Meester die even zegt hoe het moet. Dat is het totaal niet.

Ik geloof dat Karel daar enige aanvullingen aan kan geven.

Karel: Er is een Hiërarchie van geestelijke orde. Ten eerste zien we dat al simpelweg in de zichtbare sferen. De natuurrijken vormen een hiërarchie van bewustzijn: stenen, planten, dieren, mensen. In de mensenwereld is er een gelijkheid, maar er is ook een hiërarchie: van kennis, van evolutie, van vooruitgang; tussen de mensen, tussen de volkeren. Zo mag je verder denken. In de geestelijke wereld staan onze zielen ook niet op hetzelfde niveau. Er zijn verder geëvolueerde zielen, geesten, die meer gezuiverd dat hoogste licht waar ze uit voortgekomen zijn, kunnen laten doorstralen. Vanuit hun oorsprong waren ze al dieper verbonden met die Bron van licht, die hun oorsprong is. De kerk heeft ze heiligen genoemd, we spreken van profeten, in andere godsdiensten heten ze goden.

Een mens heeft altijd aangevoeld dat daar een ordening is. Maar in zijn eigen afhankelijkheid en onderworpenheid heeft hij deze geesten tot machten gemaakt waarvan hij zichzelf slaaf maakte, zich onwaardig voelend. Dat heette zondig, dat heette nietswaardig.

In deze tijd worden wij opgeheven om zelfbewust te zijn en te zeggen: ook wij dragen dat goddelijke in ons, ook wij zijn op weg om van dat licht vervuld te worden. Daar mogen we zelfvertrouwen in hebben.

Allen die ons voorgegaan zijn in die evolutie zijn tegelijkertijd bezorgd dat wij die weg zullen volgen.

Dat hoeft zichzelf niet waar te maken door ons te onderdrukken, maar juist door ons mede te verheffen. En zo moeten wij dat ook weer doen ten aanzien van degenen, die wij dan armen noemen, achtergeblevenen, onderontwikkelden of wat dan ook. Niet meer de onderdrukking maar de juiste verheffing.

Zo ook ten aanzien van de dieren en de planten.

We hebben de aarde uitgebuit. We moeten een totaal andere houding krijgen. Degenen die meer verlicht zijn kunnen dat licht in de achtergeblevenen duidelijker zien en helpen. Dat verwachten wij ook van die hemelse Hiërarchie, die ons zo na is, dat zij de spiegels zijn van het goddelijke in ons. Daarmee wekken ze tegelijkertijd, volgens hun eigen facet, datgene in ons en versterken dat wat in hen het sterkste uitbloeit.

De Meester Koot Hoomi is meer het vrouwelijke aspect, de Meester Morya het mannelijke aspect. In de Christus komen die twee tezamen. Allen tezamen zijn ze de weerspiegeling van de onuitsprekelijke rijkdom en grootheid, onnoembaarheid van het goddelijke zelf.

Zo vormen wij samen in onze eigen ziel, want dat alles speelt zich in ons af, facetten van dat ene juweel dat de goddelijkheid tot uitdrukking brengt. Als je in die zin ziet wat zich in onze tijd gaat openbaren, gezicht gaat krijgen, dan voel je dat als een innerlijke verheffing en een verrijking.

Pim: Ik ben van huis uit ingenieur en benader de dingen een beetje anders dan een theoloog. Ik heb me laten uitleggen, dat geloof ik ook zelf, dat alles om ons heen een eigen engel heeft. Planten hebben deva's. In Findhorn was iemand die de deva's kon zien en ermee spreken. Deze mevrouw, Dorothy Mc. Lean, kon ook met de engelen spreken. Ze kon zelfs spreken met de engel van een stad. Ze zegt dat alles een engel heeft: een gezin heeft een engel, een mens heeft een engel, een fabriek heeft een engel, een kerkgenootschap heeft een engel, Nederland heeft een engel.

Er zijn dus verantwoordelijken om ons heen, die als het ware een verbinding zijn met het scheppend vermogen en die ons willen helpen. We moeten ook dankbaar zijn voor alles wat ze op ons pad brengen, want elke dag brengen ze voortdurend dingen op ons pad en laten ons mensen ontmoeten.

Dan wil ik vertellen dat ik kennis heb gemaakt met een héél dik boek, dat heet "Urantia". Daarin wordt beschreven hoe het universum in elkaar zit. Het universum wat wij hebben is er een van duizenden. Die groep van duizenden is weer een deel van een groep van nog meer duizenden. Er zijn zeven niveaus van universa. En onze planeet aarde hoort bij de minst ontwikkelde planeet van het geheel.

Vraag: Waarom heeft de mens, als hij God gelijk is, de tuin van Eden moeten verlaten?

Ted: Het heeft te maken met het bewustzijn van goed en kwaad. Het is net of het symbool van het paradijs nog een bijna voorwereldlijke toestand was, waarin de mens nog niet ten volle kennis hoefde te maken met de dualiteit. Het was eigenlijk nog voor de dualiteit. Er wordt wel gezegd dat in die tijd de mens ook nog niet zo stoffelijk geïncarneerd was, zoals wij nu zijn. Pas daarna, na die toestand van zijn, dat is denk ik de symboliek van het paradijsverhaal, kwam de mens echt toe aan de confrontatie dat hij voortdurend of goed kon kiezen of slecht. Maar dat is ook maar een wijze van indelen, die nodig is om ervaringen op te doen.

Bewustzijn kan alleen groeien door tegenstellingen, om telkens opnieuw tot een hogere synthese te komen. Telkens weer het overstijgen van die dualiteit. De symbolen die in het verhaal voor komen, zijn daarvoor illustratief. De kennis, het bijten in de appel is het gaan in de materie, het bijna blijven hangen in de materie. Maar tegelijkertijd moest dat ook gebeuren, om met het bewustzijn door de materie heen te gaan.

Waar we nu eigenlijk zitten als fase van de mensheid is dat we langzamerhand zo grondig in die materie zitten, dat het tijd wordt dat we er weer vandaan gaan en die materie ook nog meenemen.

Zohra: Ik wilde daaraan toevoegen, dat het juist de vrouw was die de appel aanreikte: die hele gang van het bewust worden van de ziel, terug tot de geest, moest gemaakt worden vanuit het lijden, vanuit de pijn. Omdat de mens bewustzijn moest krijgen van goed en kwaad met zijn geest, maar ook omdat hij met zijn mentale energie, dus met zijn gedachten, met zijn denkpatronen, door de ziel heen moest gaan. Want in de ziel lag alles al aanwezig. Ook al het lijden, ook alle misvormingen die zouden komen en die er al waren. De vrouw, symbolisch voor het ziele aspect van de mens, juist de vrouw moest dat aanreiken.

Nu is het karma teruggekeerd bij de vrouw.

In dit tijdperk is het de vrouw die niet weer die appel aanreikt, maar die als het ware haar handen houdt als een schaal. En in die schaal ligt het zuivere water van de transformatie van eeuwen lang, gebonden zijn aan misvormingen in de stof, doorwerkend tot in de ziel. Nu heeft die vrouw een zo grote taak en opdracht om door de zuiverheid van de ziel, dus transformatie van al die misvormingen, de mens weer tot eenheid in zichzelf te kunnen brengen.

René: Het commentaar dat ik wou geven over deze opheffing van de dualiteit is het volgende. Als wij zodanig transformeren dat de dualiteit weer verdwijnt, de dualiteit die in eerste instantie niet aanwezig was, dan worden we natuurlijk zo transparant enzovoort, daar zijn allerlei termen voor. Maar betekent dat ook dat dat het einde is van deze wereld, van deze materiële wereld? Dat we dan teruggaan naar de bron met z'n allen? Dat deze planeet dan op een ander niveau, in een andere sfeer zal transcenderen?

Zohra: Dat zal uiteindelijk de bedoeling zijn. Maar dat kan nog duizenden jaren duren. De bedoeling is de zwaarte van deze planeet, de totale materie van deze planeet zodanig op te heffen, zodanig te doorlichten, dat zij mee kan in de rondedans van de andere planeten en de andere zonnestelsels. Want zij is achtergebleven. Want zij is de planeet van het lijden.

Nu kan zoals ik al zei, door het begrip en door de weg naar het hart, de liefde, deze planeet opgeheven worden. Maar dat duurt X - tijd, ik weet niet hoe lang. Uiteindelijk zal de mens dan zo transparant worden, dat de materie opgeheven wordt. Maar dat duurt heel lang hoor.

Waar we naar toe moeten, is dat die materie doorlicht wordt, waardoor zij niet alleen als materie functioneert maar als vergeestelijkte materie. Daardoor hoeft de mens niet meer de slaaf te zijn van de materie.

Karel: Het paradijsverhaal komt uit het eerste hoofdstuk van de bijbel. De tuin is de kindsheid van de mensheid, toen deze nog onbewust was. Het laatste hoofdstuk van de bijbel gaat over de stad, de heilige stad met de glazen kristallen muren en de twaalf poorten en de bomen die twaalf maal vruchten dragen. Waar geen zon meer nodig is omdat ieder de zon in zich draagt en die tegelijkertijd ook is de vrouw omstraald met de twaalf sterren. En tussen die twee in, tussen de tuin en de stad, de Exodus, de uittocht, de uittocht uit Egypte naar het heilig land toe, en het Pascha van de Christus, de voortgang. Totdat de hele aarde zo doorlicht is dat het, materie blijvend, toch niet de zwaarte van die materie heeft, maar volkomen doorlicht is en van menselijkheid doortrokken. In het beeld van de bijbel precies hetzelfde als wat er zojuist gezegd is.

Van paradijs tot stad. De stad dat is Amsterdam hè? Het Mokum van het Noorden. Stel je eens voor dat alle muren hier glanzen als juwelen, dat alle mensen stralen van dat innerlijke vuur, dat hier liefde heerst en dat deze stad is de geliefde, de vrouwelijke bruid van de geest. En zo de hele aarde. Dat is het perspectief waar dit naar toe gaat. En daarom moest dat kind uit de onbewustheid van de tuin om door de woestijn heen zijn Exodus te volbrengen om uiteindelijk bij deze bewustwording uit te komen.

Pim: Hoe gaat het gebeuren dat iedereen gaat stralen en dat ook deze muren gaan stralen? Hoe moet dat nou? Ik dacht dat het zou kunnen als we een aantal woorden uit ons vocabulaire schraptten, namelijk tegen, niet, nooit, nee, men en ze. Als we deze woorden nou eens lieten verdwijnen, en in plaats daarvan probeerden in wat dan ook het positieve waar te nemen. Als iemand één ding goed heeft van de tien dan zeggen we: wat fijn dat je er één goed hebt. En als iemand alleen maar een leuke das heeft, dan zeggen we dat. Als we proberen dat overal te doen, als we proberen constructief te zijn, al ontdekken we maar een snippertje, dan zijn we waarlijk goudzoekers. Want echte goudzoekers schuiven alle modder opzij en zoeken dat kleine glinsterende stofje goud, die glinstertjes verzamelen ze. Als wij het goud gaan verzamelen in Amsterdam dan gaat Amsterdam glinsteren. Zo zou ik het willen zien.

Zohra: Ik wil daar nog even aan toevoegen dat je dan niet verdwijnen moet zeggen, maar transformeren. Verdwijnen kan niet. Het blijft; het is. Het blijft in de sferen. Je kunt het wel neutraliseren en transformeren. Dat is ontzettend belangrijk.

Pim: Ik wou daar nog iets aan toevoegen. We hebben allemaal ons leven zelf uitgekozen, we hebben onze ouders uitgekozen, we hebben Amsterdam uitgekozen om geboren te worden, of een andere plaats. Dat hebben we bewust gewild, we hebben die rol gekozen voor het leven. Nu is het alleen maar de vraag om dat goed te doen, wat het ook moge zijn.

Vraag: Wie of wat is volgens u de oorzaak, of verantwoordelijk voor de zogenaamde wonderbaarlijke genezingen? Want ik zie dat eigenlijk pas de mensen die het zelfbewuste hebben gevonden zoiets kan overkomen; dat ze genezen kunnen worden.

Zohra: Een wonderbaarlijke genezing gebeurt in de hoogste spirituele sfeer, daar waar de ziel tot een eenheid wordt met het goddelijke; het blauwe gebied dat overgaat in het paarse en dat dan licht gaat worden. Deze wonderbaarlijke

genezing gebeurt in de flits van een zo totale eenwording dat daardoor een belichting door straalt door de hele mens, door al zijn gebieden heen. Daardoor worden al die gebieden op hetzelfde moment belicht.

Naarmate zij dichterbij de stof komen wordt de belichting zwakker. Wanneer die eenwording in die totale flits, in gradaties van niveau, wanneer die eenwording tot de hoogste niveaus behoort is die genezing ook in de stof totaal. Maar deze momenten van de totale genezing ook in de stof zijn zeldzaam, want op alle niveaus krijg je die verbinding.

In de Lotusbehandeling, zoals ik heb doorgegeven, zoals de Meester mij dat heeft getoond, vindt in gradaties van niveaus een eenwording plaats. Maar dit is een enorm complex geheel, afhankelijk van zoveel factoren: degene die de belichting doorgeeft, de zuiverheid; het zichzelf als ego terugtrekken, het overlatend aan die goddelijke trilling; de bereidheid van de mens die deze genezing ondergaat. Wil deze mens lijden? Hoe ver wil hij lijden? Hoe ver wil hij gaan om tot genezing te komen? Dat is een heel complex geheel van factoren.

Magnolia: Ik denk dat het ook te maken heeft met dat wat je vertrouwen zou kunnen noemen. Vertrouwen in dat diepste deel van jezelf, wat je bent, waardoor die flits door kan komen. Dat kan zijn met behulp van een ander die ook in zichzelf zo diep kan reiken met zijn eigen vertrouwen, zijn eigen weten, in dat diepste deel wat daar aanwezig is, dat er ineens geen belemmering meer hoeft te zijn. Geen belemmering in dat doorstromen van de krachten die daar aanwezig zijn, waar we werkelijk zijn. Van daaruit kunnen ze alles, alle delen van ons wezen dan doorstromen, zodat de werkelijke genezing kan plaatsvinden in alle cellen als het ware van ons wezen. Het is dat ene contact - en dat hoeft maar denk ik dan een moment te zijn - dat zo diep gaat, van waaruit dan kan komen wat werkelijk in ons is en wat van zo'n grote kracht is, en van zo'n groot licht dat het dan ook helemaal in ons door kan dringen en van daaruit al die donkere plekken evenzo kan belichten, dat er een werkelijke genezing kan plaatsvinden.

Ted: Ik denk daarnaast dat het zo is dat in feite de genezing zich in de hogere, onzienlijke gebieden al voltrokken heeft. Dat iemand die gebieden al doorgewerkt heeft, de verstoringen daarvan. Maar dat de neerslag daarvan in het lichaam, op het stoffelijk niveau nog aanwezig is. Daardoor kan die verbinding van het hoogste met het laagste niveau gelegd worden.

Zohra: Ik zou wel eens willen dat de mensen die zich met de genezing bezig houden en met de cursussen ook eens wat gaan zeggen. Het is heel goed dat de

mensen weten wat er in die cursussen wordt gegeven. Hoe daarin de ruimte voor het eigen zijn absoluut aanwezig is.

Ans: Deze cursussen zijn opgezet om ten eerste een globale inzicht te geven van de geestelijke opbouw van het menselijk lichaam; dat zijn dan de aura en de chakra's enzovoort. Ten tweede om te weten dat een mens meer is dan alleen het fysieke lichaam, waar we normaal al onze aandacht op richten, tenzij we geestelijk ziek zijn met psychoses enzovoort. Door kennis te hebben van de andere energieën, van de andere gedeeltes in onszelf kunnen we met die kennis er ook bewuster mee gaan werken.

Op de cursussen worden ook verschillende oefeningen gegeven om je intuïtieve deel, dat we allemaal hebben maar dat meestal sluimerend aanwezig is, om ook dat stuk naar boven te laten komen, zodat je die twee elementen kunt combineren.

Vraag: Het treft mij dat we vanavond in deze kerk zijn en dat u hier nu zit. Dat roept bij mij allerlei associaties op.

Enkele jaren geleden verscheen er een boek dat heette 'Het graf van God'. Daar werd een kerk als deze mee bedoeld. Ik verstond daarin dat de kerk eigenlijk geen boodschap meer had voor de mensen. En nu zit u hier in die kerk. Heeft de kerk in de Nieuwe Tijd dan nog iets te betekenen? Blijven die toch een boodschap hebben? Of wordt de fakkel door mensen zoals u overgenomen?

Zohra: De kerk als kerk heeft geen boodschap. De kerk is een instituut, de kerk is een gebouw. De kerk in de mens, vertegenwoordigd als de ontvanger van dat wat wij God noemen, is de enige boodschap. De kerk kan als instituut en als gebouw en als verzamelplaats, verbindingen van mensen, functioneren door die kerk in de mens zelf. En dan hoeft hij niet te behoren tot een kerk. Begrijpt u wat ik met dit cryptogram bedoel? Is dat een duidelijk antwoord?

Wilt u dat ik nog verder ga?

Ik geloof wel dat ik dan rigoureuze dingen ga zeggen.

In de lezing, en ik moet zeggen dat het een van de weinige keren is dat ik zo bewust die lezing zelf weet na afloop, is heel duidelijk gesproken over de afhankelijkheid van de mens, in de afgelopen tweeduizend jaar, aan de godsdiensten, aan de Meester Jezus die de Christusdrager was. In het boek 'De witte Lotus' staan een verhaal en twee gedichten, die de Meester Jezus mij heeft doorgegeven. Daarin klinkt niet een beschuldiging maar wel een klacht.

Daarin wordt gezegd dat de schuld die de mensheid op zich heeft geladen door de eigen afhankelijkheid, de eigen verduistering van het eigen licht, op Zijn schouders drukt. Herstel Mijn naam in liefde werd er gezegd.

De mens heeft Zijn boodschap tot in de allerdiepste diepten verkeerd verstaan en gebruikt.

En ook dit is geen beschuldiging, maar is een bewustwordingsproces, opdat de mens nu de naam van diegene, die vanuit de liefde zichzelf heeft durven en kunnen opofferen, die de drager was van de hoogste Christuskracht zal zuiveren.

Die mens moet, ik wil niet zeggen de plicht, maar de vreugde hebben om die naam te zuiveren. Die naam niet meer verbinden aan een godsdienst, aan een groepering, aan een religie, aan een afhankelijkheid, maar die naam alleen verbinden aan de eigen ontvankelijkheid van die Christuskracht in hemzelf.

Dat is de enige, de enige weg werd mij gezegd - u mag er anders over denken - die er voor de mensheid openstaat. Wel of niet zittend in een kerk, behorend tot een kerk of wat dan ook. Ook dat is niet belangrijk.

Belangrijk is wat die mens daar innerlijk mee doet.

En hoe deze naam, besmeurd, door de goot gehaald, vertrapt in bloed, in lijden, gezuiverd moet worden, is het karma van de mensheid.

Ook dat werd mij gezegd. Ik mag een heel klein steentje, met veel bangheid soms, soms niet durven, soms niet kunnen bijna, toch bijdragen.

Van u allen wordt zo'n steentje gevraagd. Want Hij droeg de Christuskracht.

En wij hebben in ons de mogelijkheid om die zelfde Christuskracht tot werkelijkheid te maken zonder gezemel en zonder tierelantijnen, die er omheen zitten, en zonder hoogdravend of hoe dan ook te zijn. Zuiver en puur.

Alleen wij mensen kunnen dat.

Ik geloof dat dit het besluit moet zijn.

Ik geloof niet dat ik na dit nog iets anders kan zeggen.

Mij werd gevraagd of ik de kracht en de moed zou hebben om te durven en te willen getuigen in Zijn naam. Zes maanden geleden werd mij gezegd dat Hij door mij zou spreken. U kunt dit verstaan op welke manier dan ook.

Wat is door mij spreken? Wie ben ik? Maar wat ik nu weet is, dat de mens, dat wat hij heeft verscheurd, vanuit zijn angst, vanuit zijn afhankelijkheid, vanuit zijn onbegrip, nú tot een schoonheid kan maken. Wanneer hij in zichzelf durft toe te laten dat deze Meester Jezus was en is de drager van de Christuskracht en dat, wil de Maitreya tot ons komen, wij dan toch zeker de drager van die Christuskracht niet mogen doodzwijgen, weg duwen, laten verdwijnen.

Ik denk dat deze naam, die een zo grote vlam is geweest, ons moed en kracht kan geven om ons te bewaren voor vernietiging.
En zonder onecht, hoogdravend, schijnheiligheid.
Alleen maar innerlijk, heel diep in jezelf.
Zonder te zeggen: heb je Jezus al ontmoet in een bruin café,
of: hij stond voor het Centraal Station. Nee.
Het gaat niemand wat aan of je Hem hebt ontmoet.
Laat er, wanneer je in jezelf dat durft toe te geven, wel dan een gezamenlijk iets worden, ontdaan van alle valse luister.

Aum

Ik dank u.

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

